

PARAULA I VIDA

Pasqua és testimoniatge martirial

La Pasqua és la celebració del misteri d'una mort que ha portat la Vida, una Creu que ha vençut el pecat i la mort. Ha començat el temps de la Resurrecció: «Crist tot morint destruïa la nostra mort, i ressuscitant ens ha tornat la vida» (Prefaci pasqual I). Jesús havia dit als seus deixebles en el discurs del comiat: «*Quan vindrà el Defensor que Jo us enviaré quan seré amb el Pare, l'Esperit de la veritat que prové del Pare, donarà testimoni de mi. I vosaltres, que sou amb mi des del principi, també en donareu testimoni*» (Jo 15,26-27). La Pasqua ens fa testimonis de Crist, valorem-ho, i testimoni en grec es diu «màrtir». Així anomenem aquells que per donar testimoni, han donat fins i tot la vida, a semblança del Bon Pastor «*que dona la vida per les seves ovelles*» (Jo 10,15). És l'Esperit Sant qui ens dona una força que ens fa **testimonis de Jesús** fins als límits més llunyans de la terra (cf. Ac 1,8). El mateix Jesús ens diu que no hi ha amor més gran que donar la vida per amor (cf. Jo 15,13), i que si el van perseguir a Ell, també ens perseguiran a nosaltres. Ja hi hem de comptar, que estimar s'ha de fer amb obres d'amor, no només quedar-nos en paraules; i les obres comprometen, a vegades són «perilloses», perquè subverteixen els criteris del món contrari a Déu i al seu amor. No tinguem por d'anar a vegades contra-corrent, no seguint els criteris del món, ni essent esclaus del quedar bé. Seguim el Crist amb radicalitat, sense mitges-tintes i amb un amor indefallent.

És dura la pluja de notícies en els nostres temps de cristians assassinats a tants llocs del món. Correm el risc d'anar-nos-hi acostumant. S'ha instaurat una mena de rutina per la qual els assassinats d'aquest tipus ja no són massa notícia, i a més, hi ha en la cultura dominant una hostilitat al cristianisme i a l'Església catòlica, «que deriva

sobretot de les seves postures en matèria moral» (Massimo Introvigne). *Ajuda a l'Església Necessitada* calcula que uns 200 milions de cristians —tant catòlics com ortodoxos i evangèlics— són perseguits i uns altres 150 milions són discriminats. És l'ecumenisme del sofriment (la persecució) i de la sang (el martiri). Es pot afirmar que de tots els perseguits al món per les seves creences, 3 de cada 4 són cristians, i que el cristianisme és la religió més perseguida actualment. Cada 5 minuts és assassinat un cristià en els països on els cristians som minoria religiosa. La llibertat religiosa, que és un dret fonamental, és encara avui un dret escàs. La persecució dels cristians en el món, doncs, és una autèntica situació d'emergència humanitària. No es tracta de reclamar protecció per a nosaltres, sinó de defensar la llibertat religiosa de totes les persones per poder practicar les seves creences. El Papa Francesc diu: «Que acabi ja aquesta persecució contra els cristians, que el món sembla que vol amagar!». I recomana continuar «el camí espiritual d'oració intensa, de participació concreta i d'ajuda tangible en defensa i protecció dels nostres germans i germanes, perseguits, exiliats, assassinats pel sol fet de ser cristians». I a Occident la persecució segurament pren formes més subtils, amb legislacions contràries a la presència pública dels cristians o amb discriminacions en la vida social.

El goig de la Pasqua ens ha d'ajudar a viure amb alegria i serenitat la possible persecució i la comunió amb els nostres germans que tant sofreixen, i ens ha d'estimular a no tenir por, a pregar més i a ser més bons encara, tot denunciant amb valentia la injusta persecució o discriminació.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Marató de pregària pel final de la pandèmia

De l'1 al 31 de maig, el Pontifici Consell per la Nova Evangelització, per voluntat del Sant Pare, convoca a l'Església catòlica a participar en una marató de pregària amb el lema «L'Església intensifica la seva pregària a Déu (Ac 12,5)». La iniciativa implica de manera especial a tots els santuaris del món, perquè promoguin entre els fidels, les famílies i les comunitats la pregària del Sant Rosari per invocar el final de la pandèmia. Trenta santuaris representatius d'arreu del món guiaran aquesta pregària mariana, que serà retransmesa en directe pels canals oficials de la Santa Seu a les 18 h de cada dia. El Sant Pare va obrir aquesta gran pregària l'1 de maig i la clausurarà el 31 de maig.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

EL MANIFEST POSTHUMANISTA (III)

Discerniment ètic

No hi ha dubte que el transhumanisme es presenta com una ideologia postmetafísica.

Des d'aquesta filosofia, les preguntes últimes o fonamentals són absolutament irrelevantes, perquè no tenen cap resposta conloent. L'ànima del transhumanisme és pragmàtica i antimetafísica. En aquest sentit, és un producte ideològic típicament angloamericà, en la mesura que s'inscriu en la tradició utilitarista i pragmàtica. Es considera

que la filosofia primera, la que Aristòtil va anomenar metafísica, és un discurs estèril i absurd, ja que planteja qüestions que no tenen una resposta conloent i que no permeten, en cap cas, millorar la qualitat de vida de les persones.

La missió inherent al transhumanisme és millorar la condició humana i, d'aquesta manera, la qualitat de vida de les persones. Les preguntes d'ordre metafísic, ontològic o teològic, per interessants que siguin, es consideren supèrflues, estèrils, inne-

cessàries i, fins i tot, lingüísticament mancades de sentit (*a non sense questions*).

Tot i la manifesta actitud antimetafísica del transhumanisme, aquest moviment, però, es nodreix d'una filosofia de la història i d'una cosmovisió que no és qüestionada, ni sotmesa a la crítica. Hi ha una escatologia immanent que nodreix l'ànima del moviment i que, en cap cas, se sotmet a una anàlisi científica.

Dr. Francesc Torralba, doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Pascua es testimonio martirial

La Pascua es la celebración del misterio de una muerte que ha traído la Vida, una Cruz que ha vencido el pecado y la muerte. Ha comenzado el tiempo de la Resurrección: «Cristo muriendo destruyó nuestra muerte, y resucitando restauró nuestra vida» (Prefacio pascual I). Jesús había dicho a sus discípulos en el discurso de despedida: «Cuando venga el Paráclito, que os enviaré desde el Padre, el Espíritu de la verdad, que procede del Padre, él dará testimonio de mí; y también vosotros daréis testimonio, porque desde el principio estáis conmigo» (Jn 15,26-27). La Pascua nos hace testigos de Cristo, valorémoslo, y testigo en griego se llama «mártir». Así llamamos a aquellos que por dar testimonio, han dado incluso la vida, a semejanza del Buen Pastor «que da la vida por sus ovejas» (Jn 10, 15). Es el Espíritu Santo quien nos da una fuerza que nos hace testigos de Jesús hasta los límites más lejanos de la tierra (cf. Hch 1,8). El mismo Jesús nos dice que no hay amor más grande que dar la vida por amor (cf. Jn 15,13), y que si lo persiguieron a Él, también nos perseguirán a nosotros. Ya hemos de contar con que el amor debe mostrarse con obras de amor, no sólo quedarse en palabras; y las obras comprometen, a veces son «peligrosas», porque subvierten los criterios del mundo contrario a Dios y a su amor. No tengamos miedo de ir a veces contra-corriente, sin seguir los criterios del mundo, ni siendo esclavos del quedar bien. Seguimos a Cristo con radicalidad, sin medias-tintas y con un amor indefectible.

Resulta dura en nuestros tiempos la lluvia de noticias de cristianos asesinados en tantos lugares del mundo. Corremos el riesgo de irnos acostumbrando. Se ha instaurado una especie de rutina por la que los asesinatos de este tipo ya no son noticia, y además, existe en la cultura dominante una hostilidad al cristianismo y a la Iglesia católica, «que deriva sobre todo de sus posturas en materia moral» (Massimo Introvigne). Ayuda a la Iglesia Necesitada calcula que unos 200 millones de cristianos —tanto católicos como ortodoxos y evangélicos— son perseguidos y otros 150 millones son discriminados. Es el ecumenismo del sufrimiento (la persecución) y de la sangre (el martirio). Se puede afirmar que de todos los perseguidos en el mundo por sus creencias, 3 de cada 4 son cristianos, y que el cristianismo es la religión más perseguida actualmente. Cada 5 minutos es asesinado un cristiano en los países donde los cristianos somos minoría religiosa. La libertad religiosa, que es un derecho fundamental, es todavía hoy un derecho escaso. La persecución de los cristianos en el mundo, pues, es una auténtica situación de emergencia humanitaria. No se trata de reclamar protección para nosotros, sino de defender la libertad religiosa de todas las personas para poder practicar sus creencias. El Papa Francisco dice: «Que termine ya esta persecución contra los cristianos, que el mundo parece que quiere ocultar». Y recomienda continuar «el camino espiritual de oración intensa, de participación concreta y de ayuda tangible en defensa y protección de nuestros hermanos y hermanas, perseguidos, exiliados, asesinados por el solo hecho de ser cristianos». Y en Occidente la persecución seguramente toma formas más sutiles, con legislaciones contrarias a la presencia pública de los cristianos o con discriminaciones en la vida social.

La alegría de la Pascua debe ayudarnos a vivir con gozo y serenidad la posible persecución y la comunión con nuestros hermanos que tanto sufren, y nos debe estimular a no tener miedo, a orar más y a ser mejores aún, denunciando con valentía la injusta persecución o discriminación.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Restauració de l'església de Sant Julià de Solanell

L'església de Sant Julià de Solanell (Castellbò - Alt Urgell) ha estat arranjada en una intervenció coordinada des del Consell Comarcal de l'Alt Urgell amb el suport de la Delegació de Patrimoni del Bisbat d'Urgell, i ha comptat amb el finançament del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i una aportació del Bisbat d'Urgell.

S'ha intervingut a la part exterior de l'edifici, amb la millora de la coberta del campanar, malmesa de fa anys per un llamp, la impermeabilització de les àrees degradades del llosat de l'edifici i el segellat del carener, així com la reparació de les esquerdes de les façanes. A l'interior del temple, l'obra s'ha centrat en

reparar una encavallada de fusta i en sanejar part de la volta de guix barroca que amenaçava de caure i el desenrunat de l'interior.

L'any 2018, arran de la descoberta de pintures murals romàniques de gran qualitat a l'interior de l'edifici, des del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya, a instàncies del Bisbat d'Urgell, es va realitzar una primera campanya de consolidació de les restes pictòriques que daten del segle XII.

La intervenció arquitectònica recentment realitzada garanteix l'estabilitat de l'edifici i ha de permetre futures actuacions per a la preservació de la pintura mural descoberta.

► **Trobada de Càritas Europa a Andorra.** Els propers 11, 12 i 13 de maig, les delegacions de Càritas d'arreu d'Europa es troben al Prin-

cipat d'Andorra, en una activitat que va quedar posposada l'any passat pel tancament que es va produir, i que ara, finalment s'ha po-

gut posar en marxa. Càritas d'Urgell ha estat l'organitzadora de les activitats i els actes, que inclouen l'Assemblea general europea.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Demanem la gràcia de tenir ulls per a veure el drama dels nostres germans i germanes que són víctimes del tràfic de persones, i el valor d'actuar perquè les nostres comunitats estiguin lliures de l'esclavitud» (8 de febrer).

@Pontifex: «La fraternitat és el veritable remei a la pandèmia i a molts mals que ens han colpejat. Fraternitat i esperança són com medicines que avui el món necessita, juntament amb les vacunes» (8 de febrer).

@Pontifex: «Tots som responsables de la comunicació que fem, de les informacions que donem, del control que podem exercir sobre les notícies falses, desemmascarant-les. Tots estem cridats a ser testimonis de la veritat» (9 de febrer).

@Pontifex: «El que resa és com un enamorat: porta sempre en el cor a la persona estimada, vagi on vagi. Per això, podem resar en qualsevol moment, en els esdeveniments de cada dia: al carrer, en l'oficina, al tren...; amb paraules o en el silenci del nostre cor» (10 de febrer).

Cloenda de la XV Jornada de Mestres i Professors de Religió a Sant Julià de Lòria

Sant Julià de Lòria va acollir, el dissabte 24 d'abril, l'Eucaristia de clausura de la XV Jornada de Mestres i Professors de Religió de Catalunya i Andorra. Fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i va comptar amb la presència de la Ministra d'Educació i Ensenyament Superior, Ester Vilarrubla, així com de l'ambaixador d'Andorra al Vaticà, Carles Àlvarez Marfany; dels cònsols de Sant Julià de Lòria, i els delegats d'Ensenyament de les diòcesis de Girona, Tortosa, Seu d'Urgell i Sant Feliu juntament amb el cap d'àrea pastoral de la FECC, en un format semipresencial de l'acte, ja que una part important dels participants ho van poder seguir telemàticament pel canal LòriaTV.

La cloenda de la Jornada es va fer en directe a les 19.30 h i es va iniciar amb unes paraules de l'Arquebisbe de Tarragona, Mons. Joan Planellas, Bisbe President del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC); i es va cloure amb les del jesuïta P. Enric Puig, SJ, Secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya.

La Jornada es va poder celebrar després que l'any anterior va haver de ser posposada i, finalment, va tenir enguany un format online, duent-se a terme al llarg de les dues setmanes anteriors. Els mestres, professors de Religió i altres mestres d'escoles participants,

van seguir les diferents unitats de formació, adreçades als docents de les diòcesis amb seu a Catalunya, entre elles el Bisbat d'Urgell i, per tant, el Principat d'Andorra. Les sessions de treball foren iniciades amb les paraules de benvinguda i d'agraïment de l'Arquebisbe Mons. Joan Planellas. Mons. Joan-Enric Vives va glossar l'encíclica del Papa Francesc dedicada als joves, *Christus Vivit*, sobre l'ensenyament de la Religió catòlica. Entre les diferents sessions de formació que s'han impartit destaquem «Entendre una església» —en col·laboració amb *Catalonia Sacra*—, «Eines per a la classe de Religió», «L'avaluació competencial» o «El Pacte Educatiu Global del Papa Francesc». També s'ha comptat amb quatre *webinars* preparats específicament per a la jornada de les editorials Santillana, Edebé, Cruïlla i Baula.

Relleu a la CET

El dia 13 d'abril de 2021, els Bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) en la seva reunió ordinària han elegit el Bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sergi Gordo, nou Secretari general prenent el relleu en el càrrec de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, que el venia exercint des de 1997. Mons. Sergi Gordo (Barcelona, 1967) és Bisbe titular de Cene i auxiliar de Barcelona des de l'any 2017. És Llicenciat en Filosofia per la Universitat Ramon Llull. Fou Vicari parroquial a Vilafranca del Penedès, formador del Seminari Menor, professor de Filosofia i també Secretari general i Cancellier de l'Arxidiòcesi de Barcelona.

Càritas segueix donant suport en la crisi

En el darrer any, Càritas ha constatat que el 61% de les llars que són ateses per l'entitat han viscut un increment de situacions d'ansietat i dificultats de gestió emocional a causa del confinament. S'ha incrementat des de Càritas la resposta i el suport a les famílies per realitzar tràmits i demanar ajuts. En total, el nombre de famílies que han demanat i rebut el suport de Càritas ha augmentat en un 30%. Un suport que s'ha fet de manera individual, a causa de les restriccions de mobilitat i de concentració de persones. Hem destinat al llarg de 2020, 284.809 euros en ajudes socials directes, un 67% més respecte de l'any anterior.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / SI 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia, doctor de l'Església i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dimarts [Fets 16,22-34 / SI 137 / Jo 16,5-11]. **Lleida:** ■ Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.

12. □ Dimecres [Fets 17,15-22-18,1 / SI 148 / Jo 16,12-15]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancreaç (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de la Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Dijous [Fets 18,1-8 / SI 97 / Jo 16,16-20]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor

de Bètharram; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA, 1872).

14. ■ Divendres [Fets 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ Dissabte [Fets 18,23-28 / SI 46 / Jo 16,23b-28]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.;

santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufrasi, bisbe i mr.

16. □ Diumenge vinent, Ascensió del Senyor (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 (o bé: Ef 4,1-13) (o bé, més breu: 4,1-7.11-13) / Mc 16,15-20]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.

Diumenge VI de Pasqua (B)

COMENTARI

«Els qui no estimen no coneixen Déu perquè Déu és amor»

Les paraules de l'Evangelí i de la segona lectura d'aquest diumenge són tan entranhables i profundes que gairebé només caldria anar-les meditant poc a poc. Parlen de l'amor. De l'amor del Pare i de l'amor de Crist als seus deixebles: *Jo us estimo tal com el Pare m'estima*. Com a conseqüència, ell es converteix en el model del nostre amor: *El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat*. Però no ens equivoquem: estimar no és fàcil, cal lliurar-se totalment als altres. Per això diu: *Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics*. Ara bé, estimar ni que ens costi no és sinònim de tristor: *Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena*. Una nova prova que Crist ens estima és que ja no som criats: *A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit al meu Pare*. Jesús no es guarda cap secret per a ell sol, ho comparteix tot amb els deixebles perquè els estima. I perquè els estima els ha escollit: *No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre*. Sentint-nos estimats i escollits, podem comunicar a tothom com Déu ens estima en Jesucrist i vol que siguem sempre feliços. Conscient d'aquest amor universal Pere, i els altres creients, han de canviar els seus esquemes i batejar també un pagà: *Qui pot excloure del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant com nosaltres? Perquè Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé de qualsevol nacionalitat que sigui*. I Joan, a la segona lectura, ens dona la gran definició: *Déu és amor*. A partir d'aquí s'entén tot. *Hem d'estimar-nos els uns als altres perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu*. Només estimant entendrem Déu. No ens cal res més: sentir-nos estimats per Déu i estimar com Crist ens ha estimat. *Déu ha estat el primer d'estimar-nos enviant el seu Fill pels nostres pecats*. Ell és el model i la mida de tot amor.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el feu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo soc home, igual que tu.» Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui.»

Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grans deses de Déu. Llavors Pere digué: «Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

▶ Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplan la salvació. O bé: Al-leluia.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplan la seva salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en Crist d'alegria. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, Cornelio le salió al encuentro y, postrándose, le quiso rendir homenaje. Pero Pedro lo levantó, diciéndole: «Levántate, que soy un hombre como tú». Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace aceptación de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea.»

Todavía estaba hablando Pedro, cuando bajó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban la palabra, y los fieles de la circuncisión que habían venido con Pedro se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles, porque los oían hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios. Entonces Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?». Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Entonces le rogaron que se quedaran unos días con ellos.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación. O bien: Aleluya.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / Revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor.

En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Unigénito, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto permanezca. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros.»